

2'arin

ummæli

Fyri einari viku síðani kom nýggi fløga á føroyska tónleikamarknaðin. Tað er plátufelagið Tutl, sum gevur »Rock í Føroyum« út, og hetta er 59. útgáva hjá felagnum. Hetta er fyrsta útgávan við tí slagi av rocktónleiki, sum verður spældur her í Føroyum mitt í 90'unum.

Tutl vónar, at »Rock í Føroyum« fer at seta gongd í eina røð av útgávum við føroyskum rocktónleiki, á sama hátt, sum »Jazz í Føroyum« gjørdi tað fyri 20 árum síðani. Og eftir at hava hoyrt »Rock í Føroyum« á tæmb nakrar ferðir, má sigast, at ein uppbyggjari hevði ikki verið tað byttasta.

»Rock í Føroyum« fær nývnan mentunarelituna í Føroyum á føtur til standandi ovatiónir, men fyri tað kann uttan himpr staðfestast, at talan er um eina spennandi og fjølbroytta útgávu við føroyskum rocktónleiki, soleiðs sum hann verður spældur her mitt í 90'unum, tá ein eginleik annars er at finna á nærum hvørjum køksborði, og Føroyar sigast í besta føri at vera »eitt Disneyland, har fólk eru lønt fyri at spæla ídotar.«

Fjølbroyttur tónleikur

A nýggju fløguni hjá Tutl

eru 12 ymskir bólkar, og teir eru eisini rættliga ymskir. Men tað er ein spennandi blandning, sum tilsamans myndar »Rock í Føroyum«, og tað er ikki ein útgáva, sum leggur upp til at bólkarir skulu spæla stemningsdreparar í Pæsa-stovu, men heldur at ítróttarhallirnar kring landið verða fyltar við fólki, og volumeknøttarnir skruvaði upp á 10!

Ymskir stílir

Onkur bólkar á »Rock í Føroyum« spælir nakað, sum minnir um poleraðan parfumepopp, meðan ið hvussu er tveir teirra spæla heatta eyðkenda ráða og skitna slagi av rock, teir kalla Trash metal og Death metal, og aðrir bólkar eru á markinum har til.

Og hóast stílirnir eru rættliga ymskir fella teir væl inn í heildina á fløguni. Høvdu fleiri sløg av rocktónleiki ikki verið umboðaði á fløguni, hevði hon fyri tað fyrsta ikki sagt søguna, sum hon er í veruleikanum, og fyri tað næsta høvdu vit ikki fingið eina so fjølbroytt og spennandi fløgu, sum hesa.

Altíð onkur sum dámar

Lagt verður út við einum knýttum neva í andlitið á lurtaranum, tá Trash metal bólkarin Oblivion dronar avstað við einum skitnum

Spennandi coctail

59. útgávan hjá Plátufelagnum Tutl kom í síðstu viku, og hon snýr seg um rocktónleik, sum hann verður spældur her í Føroyum mitt í 90'unum. 12 ymskir bólkar framføra hvør sítt lag, og tað skapar eina spennandi og fjølbroytta útgávu

rocklagið, sum gerst meira og meira intenst, sum frá líður, men Oblivion hevur fatur í rétta endanum. Tónleikurin, teir spæla, er miskunarleysur rocktónleikur, men hóast alt ber til at njóta lagið, tí tað er gott, og tað er meiri enn bara larmur og gangur.

Hatespeech er navnið á bólkinum, sum spælir lagið *A moment made this*, og sum navnið á bólkinum eisini kundi sipa til, er tað ikki smávegis av gangi, teir leggja fyrri dagin. Tað ber uttan trupulleikar til lurtar eftir Oblivion og teirra tónleiki, men Hatespeech fer eina tonn ov langt. Men sum onkur segði: Tað er altíð onkur, sum dámar

hatta!

MNL svikja ikki

Eftir at hava lurtað fleiri ferðir eftir fløguni, er tað bert eitt annað lag, sum tyktist lítið áhoyraravinarlygt, og tað er lagið hjá Deep End. Men lagið hjá grungebólkinum Mold er á markinum har til.

Uttan at koma nærri inn á tónleikaligu góðskuna á innspælingina av lagnum, ber til at siga, at lagið hjá Razamanaz *Children of the Ghetto*, er eitt av teimum bestu av fløguni.

Balladan hjá Ikaroz er imponerandi vøkur. Sera væl sungið av Brandi Jacobsen. Hóast arrangementið kann tykjast í so trivielt, er

tað ikki tað alíkalvæl.

Mark No Limits svikja ikki sínar trúfastu áhoyrarar við lagnum *Little Village*, sum hevur nógv av kvalitetinum, sum vit áður hava hoyrt frá bólkinum.

Jú-men er ein spennandi bólkar, og hóast lagið *The Eagle* er í so einstáttad er lætt at fáa eyga á potentiali í bólkinum.

Rockmen og Lokum framføra lögini við føroyskum teksti. Bæði bólkar spæla tónleikin, teir eru kendir fyrri, men fløgið yvir Lokum er ikki tað sama, sum vit kenna frá lögum, sum *Lív* er *rotið* og um apuna *Charlie*. Teir hava valt ein tekst, sum viðgert eitt dapurt evni, og tað skal

man líka sum venja seg til frá Lokum. Teir plaga annars at borðreiða við bitandi sarkasmu og stuttligum tekstum.

Kvinnuliga umboðið á fløguni er kvinnubólkurin Sox, sum framførir lagið *Trying to Breathe*, har niðurstøðan er, at »God is creating his eyes«!

Síðst á fløguni er drúgv, verkið hjá MC Hár, *Symphony of Irony*, men har er einki at taka feil av: Tað er eitt lítið meistaraverk!

ek

Heima er best...

Eg var nokko spent seinasta sunnukvöld at síggja sjónvarpssendingina hjá Bergljót D. Hentze frá altjóða kvinnuráðstevnu í Kina, tí tær 21 føroysku kvinnurnar, sum vóru við, hava ikki greitt serliga nógv frá ferðini. Her nýðist eg to at skoyta upp og viðganga, at eg ongantíð fekk í lag at lesa ta drúgvu frágreiðingina, sum Turið Debes Hentze hevði í bløðunum.

Sjónvarpssendingin seinasta sunnukvöld hevði heitið "Eftir høvudsjambreytini", og eg hevði tí væntað gløgnum sjónvarpið at sloppið ta viðagittu tokferðini eftir transsibirisku jarnbreytini við Moskva til Kina gløgnum fleiri fremmand lond. Fólk, sum hava gjørt hesa ferð, hava umrøtt hana sum eitt minni fyrri lívið. Men hesar føroysku kvinnurnar festu seg mest við, hvussu skitið tað var í tokinum, og hvussu vanaligan mat tær fingi. Tað sama hava aðrar sagt í øðrum

frágreiðingum frá ferðini.

Vónandi taka hesar kvinnurnar sær ikki ov nógv tykni av mínum viðmerkingum, men mær tykir tað lagið, at tær ikki hava okkurt annað at fortelja frá eini slikari sjáldsamari ferð.

Eg ivist ikki í, at kvinnurnar siga satt, og ikki umberi eg skittføri, men tað er nú einaferð so, at fáa staði í heiminum verða so høg krøv sett til reinføri sum í norðurlondum. Sjálvt í framkomnum londum við væl uppplýst fólk er ofta fult t.d. á toilettum. Hetta er fyrri mæi ein gáta, og enn hevur eingin dugað at sagt mær, hvi uppplýst fólk kunnu trivast í slikum viðurskiptum, sum vit vamlast við.

Við hesum vil eg bara siga, at tað er harmiligt, um føroyski reinförissansurin hevur forðað føroysku kvinnunum í at sæð annað áhugavert á ferðini. Onkur av luttakarunum hevur eisini umrøtt russisku konurnar, sum komu á jarnbreytaratøðirnar, har tókíð steðgaði, fyrri at selja frukt og grønmeti. Tað er ikki neyðin í Russlandi, sum rekur konurnar avstað, tí hetta hava tær altíð gjørt. Á jarnbreytarstøðunum er ein marknaður. Tað er tað sama, sum tá bygdarfolk fara inn í býirnar við sínum vörum at selja. Ella fyrri at sammeta við tað heimliga: sum tá menn hava verið á floti og leggja at landi í Vágshotni fyrri at selja fiskin.

Eg loyvi mær at koma við hesum viðmerkingum, tí eg havi ferðast eitt sindur í nøkrum av londunum í tyrirverandi Sovjetsamveldinum, og einferð fór eg við tóki úr Moskva og suðureftir. Um tað var skitið, havi eg gleymt, men eg minnst væl tær leskiligu melónirnar og tey stóru kirsuberini, sum vit keyptu frá russisku ommunum á jarnbreytarstøðunum.

Seinasta sunnudag mundu nakrir túsend føroyingar eins og nógvir ferðir fleiri danir sita límaðir at sjónvarpsskiðgigjanum í timar og fylgja við ársins kongliga brúðleyp í Danmark.

Mánakvöldið sótu aftur nógv og hoyrdu ensku Dianu prinsessu greiða frá sínum miseyndaða hjúnarlagi. Tað mesta av vikuni hevur prátið á arbeidsplassunum og aðrastaðni gingið um tey kongliga, hvussu væl Alexandra prinsessa riggaði, hvussu góð tey tóktust vera, um tað fer at eynast komandi konginum at finna líka hábærsliga gentu til konu o.s.v. Og sum tað øvugt av tí danska eydnurikidøminum allar fløkurnar í enska kongshúsunum.

Hetta var ikki so galið at práta um omaná alt tað tunga og álvarsliga á politiska heimafrontinum.

Randi Jacobsen